

ולא תהיה למוות ממשלה!

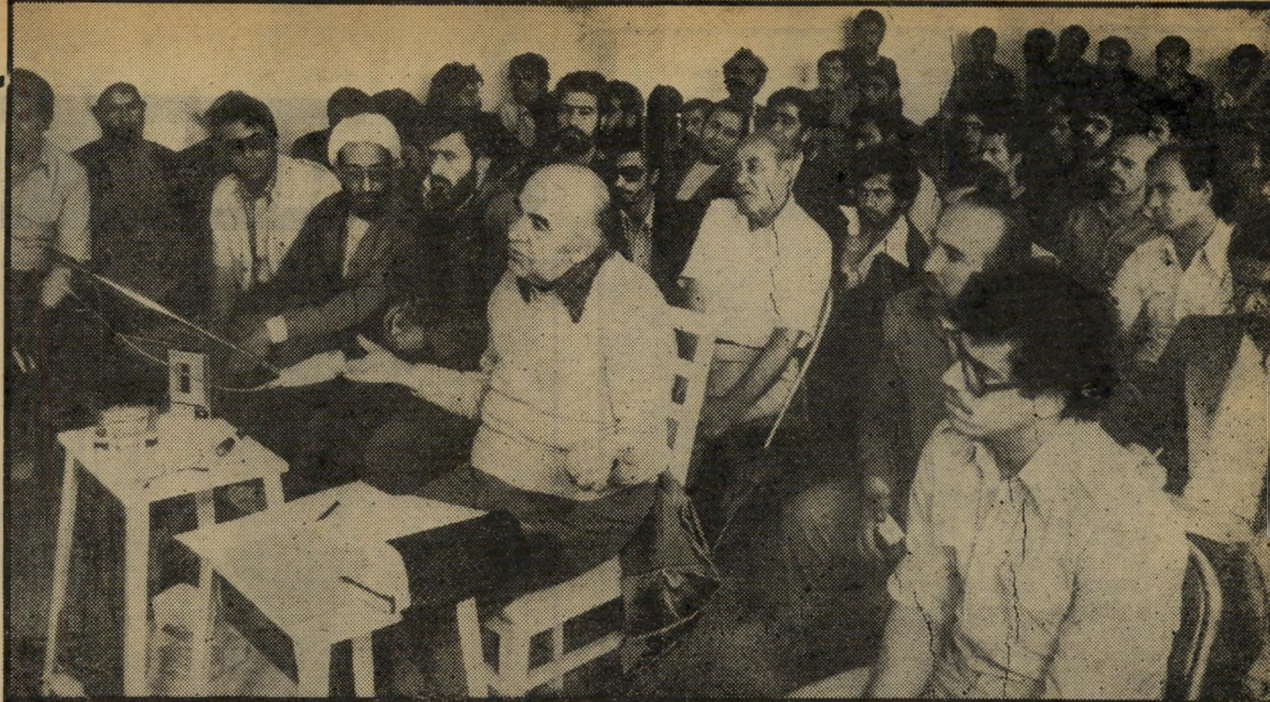
מעטים בעולם הצטערו, כאשר התמוטט שילטונו של אותו שליט מגואל-בדם ומוכה שיגעון-הגדלות, השאהין-שאה. אך כיום מעורר שמו של האיית-אללה רוח-אללה חומייני רטט של חלחלה, ממשלתו אשר יכלה להיות ממי שלת גאולה ושיחרור, נראית כי ממשלת המוות.

העובדה שאורגיה זו של נקם מבוצעת בשם אללה, אינה אלא מוסיפה על הר תועבה. כמה נהרות של דם נשפכו, מאז בריאת העולם ועד היום, בשם אל זה או אחר?

אוגנדה: האם

ינצח אידי?

השליטים החדשים של אוגנדה אינם פועלים בשם אלוהים, ועל כן אין הם מטיפים לתורה של עין-תחת-עין. אך חוששני כי עד אוגנדה עובר עתה נחשור של תאוות-נפש אשר יפיל אף הוא אלפים של קורבנות. אידי אמין דאדא הוא, בלי ספק, אחד הפושעים הגדולים של דורנו. נראה כי היה בו סאדיזם פרימיטיבי, כשל ילד הי תולש כנפיו של זבוב. הוא הרג מאות אלפים, החל בסטודנטים אוגנדיים, שמתחו ביקורת על שילטונו, וכלה בדורה בלוח חסרת-הישע. כיתות-הבריונים שלו פשטו באוגנדה כולה, במשך שנים, רצחו, עינו, אנסו,

עבאס הוביידה, ראש-הממשלה לשעבר, מתחנן על חייו

ולא תהיה

שום אדם, שהתהלך פעם בחייו בשדה ורוע גופות — ולא חשוב אם היו "משלנו" או "משלהם" — אינו יכול להביט בשיוויון-נפש בהצגת-ראווה של מוצאים להורג.

אני סווד מתמונות שז הרוגים.

תמונות של גנרלים איראניים, שהוצאו להורג על-ידי כיתות-יורים בתום מישפטי "מהפכניים". תמונות של אזרחים אוגנדיים, שהוצאו להורג על-ידי קלגסיו של אידי אמין, ותמונות של קלגסי אמין, שהוצאו להורג על-ידי המשחררים. תמונות של חללים ישראלים, שנהרגו בידי "מחב" לים", תמונות של פידאיון שנהרגו בעיקר בות היתקלות עם חוליית-צה"ל, כשמסביבם נקבלים נערים סקרניים במדי צה"ל. כי אדה הן תועבות.

בריטניה: יער

עמודי התלייה

התמונות משקפות מציאות. מציאות של האות-רצח, המרימה עתה את ראשה בגלוי, ובלי בושה, ברחבי העולם כולו.

איננו יכולים להתנחם בכך שי זוהי תכונה של עמים "פרימיטיביים" ואינו אנו, עמיתיהם רכבות כחפלי-עצמנו, טהורים ממחלת-נפש זו.

יתכן כי העם הבריטי הוא התרבותי ביותר בעולם כולו, והנה, במערכת הבחירות הנוכחית, הבטיחה הגברת מארי גרט תאצ'ר שאם תנצח, תבקש את הפר למנט להצביע מחדש על ההצעה להנהיג שוב את עונש-המוות בבריטניה.

לפני מאתיים שנה תלו בבריטניה בסיי טונות ילדים רעבים, שגנבו כיכרילחם או בננה. האיים הבריטיים היו זרועים במאות עמודי-תלייה, ולכולם היתה תעסוקה מלאה. לפני כמה שנים בילבד בוטל שם עונש-המוות, אחרי מאבק ממושך מאד. אך נראה כי הצורך הנפשי העמוק בתליית בני-אדם לא פג בבריטניה אף לרגע. סר ליטקאית ממולחת כמו מיסס תאצ'ר סבור, רה, כך מסתבר, כי ההבטחה לחדש את התליות תביא לה קולות רבים.

ואולי — מו יודע? — היא נהי נית בעצמה מן המחשבה כי בני

אדם "ייתנו כצווארם עד צאת ניי שמתם"?

איראן: הדם

זועק מהאדמה

רגע זה עוקב העולם כולו בהודעות אמיתית או מדומה — אחרי ה

הוצאות-להורג הסיטוניות באיראן. כמה עיתונאים מערביים הצליחו לחדור לאולם בית-המשפט מהפכני בטהראן, ומסרו לציבור האמריקאי תיאור נאמן של ה מתרחש בו. לנאשמים אין פרקליטים. ה נוהל הוא מאולתר, הכל מדברים כאוות נפשם, אנשים מקרב הקהל מנדבים את עדויותיהם בלי הכנה, בכל זאת מתקבל הרושם כי נעשה איזשהו צדק גס, וכי גדונים למוות קצינים שאכן היו אחראים לעינויים בבתי-הכלא של השאה, או ש פקדו על חיילים לפתוח באש על מפגינים בלתי-חמושים, או אנשי-צמרת שהתעשרו על-חשבון הציבור.

קשה לי לתת אמון במחאותיהם של הומאניסטים מסויימים, המרימים עתה את קולם הנועם נגד המתות אלה. אינו זוכר שמישהו מהם הרים את קולו במרוצת ה שנים, כאשר רכבות מושבי איראן נעצרו על-ידי סאבאק, המיטרה הפוליטית של השאה, הושלכו למרתפי-עינויים, נשחו את גישמתם תוך כדי עינויים או חוסלו לאחר מכן.

עיתוני העולם דיווחו בהרחבה על כך שרבים מקציני אותו מוסד מיפצתי, סא באק, אומנו בישראל.

אני מבין היטב את תאוות-הנפש של הקורבנות — אותם ששרדו בחיים אחרי עינויי-תופת, ובני-מישפחותיהם של ה מעונים שנרצחו בידי הקלגסים. בעיניהם, הוצאתם להורג של המעונים ומפקדיהם היא, מן הסתם, דרישה של צדק אלמנטרי, וככה זאת: **אני רוצה להשמיע את קולי נגד רציחות מושפפות אלה.**

שום מישטר, אשר ראשיתו במרחץ-דמים כזה, אין לו סיכוי להביא על עמו ימים של צדק ושלווה, חרות ודמוקרטיה. זעקת הדם של הקורבנות החדשים אך תתוסף לזעקת הדם של הקורבנות הקודמים, ושילטון החושך ימשך.

יש הטוענים כי הריגת אלופי-העינויים אינה מוסרית בלבד, אלא גם מועילה, כאשר מוצאים-להורג המענים של מישטר שנפל, ישמש הדבר אות לקלגסיו של רוזן

זולפיקאר בוטו, לפני הפלתו מן השילטון